

Az első negyedévben tizenegyezer seprű Szegedről Svájcba

Az elmúlt évben a belső piac ellátásának problémája országosan háttérbe szorította az export fontosságát. Több áruféleségből kevesebb jutott külföldre egyes szegedi üzemekből is, mint például az elmúlt esztendőben. Ezt az is előidézte, hogy néhány vállalat nem teljesítette időben exporttervét. A Szegedi Seprűgyárban — ahol a szegedi üzemek közül a gyártott termék legnagyobb százalékát küldik külföldre — nem feledkeztek meg a külföldi megrendelők igényeinek kielégítéséről. Sőt az elmúlt év tavaszán újabb és újabb kivitelezési seprűket terveztek és készítették, ezzel igyekeztek bővíteni a választékot és egyben vevőköriüket is. Jelentkeztek is az új vásárlók, s így 1957-ben több, Szegeden készült seprű jutott el a nyugati államokba, főként Svájcba.

Ahhoz természetesen, hogy több seprű jusson el az ország határain túlra, s értékes valutát kapjon érte államunk, a Szegedi Seprűgyár munkásainak több és jobb munkája is kellett. Dicséretes munkát végeztek, 126,3 százalékra teljesítették vállalatuk exporttervét.

Az első negyedévben is bőségesen el vannak látva külföldi megrendelőkkel. Új-fajta, alumínium-kupakos, fanyelű, úgynevezett ipari seprűt gyártanak, egy svájci kereskedő megrendelésére. Még 1956 nyarán készítették el ebből a fajtából az első mintapéldányokat. Olyasmint ez, mint a falun házilag készített cirokseprű, amelybe nemcsak a cirok szakállát, hanem valamennyit a szárából is beledolgoznak. Itt fanyelűvel készül ez a seprű-fajta, s a szakállát rövidre »stuccolják«. Így erősebb a tartása, könnyebben lehet majd vele söpörni a svájci üzemekben a fémforgácsot is, vagy télen a havat. Az első negyedévben tizenegyezer darabot készítenek belőle a Szegedi Seprűgyárban.

Új találmány a tanácsi rendelő fogáztatán

Kézműhelyi „steril törülköző”?

Az ember nem szívesen megy — különösen rögtön az új esztendő másnapján —, fogorvoshoz, ha nem nagyon muszály. Így volt ezzel a gondolat Pálkövi József, a Szegedi Villamosvasút forgalmi vezetője is. Am hiába a viszolygás a fogóktól, meg egyéb műszerektől, csak rászánta magát a fogkövek lecsiszolására. Így került Pálkövi József a fogáztatásba, január 2-án, 5 óra után pár perccel a tanácsi rendelő fogáztatára. A felvételi szobából be lehetett látni a rendelőbe, amint egy 35—40 év körüli fogorvos serénykedett a páciensek fogainak gyógyítására. Az érkező Pálkövi József előtérbe volt, tehát várniuk kellett. Így nyílt alkalmunk meglesni az orvos boszorkányos ügyességét, ugyanúgy az ajtó nyitása és csukása közben hosszan be lehetett látni a rendelőbe.

S mindannyiszor beült a székbe egy-egy újabb, illetve korábban érkező, de egyetlen alkalommal sem láttuk, hogy az orvos kezét mosná, az előbbi páciens, illetve a páciensek fogkezelése után. Ezen látványtól Pálkövi József már távozni készült, mondván, hogy ilyen higiénia-
val körítve sose legyen neki éj foga. Csak a felesleges marasztalására maradt mégis, majd később a székben az ő ked-

Életünk, értékeink védelmében

A mentők és a tűzoltók munkájáról az elmúlt évben

Az egész évben, s hétről hétre, s a nap minden időszakában hányszor és hány-szor végigfut szíriénzva a városban a fehér színű mentőautó. Az emberek szinte tisztelttel néznek rá, s a „civil” az összes többi járművek vezetői pedig minden esetben szabad utat, elsőbbségi jogot biztosítanak a rohanó autónak. Azért van ez, mert minden kifizetésük életet megmentéséről van szó. Gyors orvosi beavatkozásról. S jöhet ünnep, vasárnap, karácsony és újév, a mentősök a helyükön vannak éjjel, nappal. S éppen ezért az őszendő utolsó napján felkerestük a szegedi mentőállomást, hogy közelebbiek tudjunk meg dolgozó életéből.

Havi húszezer kilométeren felül

Arra a kérdésre, hogy havonta hány-szor is görögnek ki a mentőautók az állomás udvaráról, meglepő adatot hallottunk Horváth István gondnoktól:

— 1150—1200 a havi „kifutási” átlag, 22 000—24 000 kilométernyi úttal, vagyis az esztendőben 12—14 ezer telefonhívás kért sürgősen benünket. S ha a napi utakat összeadjuk, bizony közel járunk a 300 ezer kilométerhez — mondta a gondnok, majd így folytatta:

— Természetesen ebben benne van a közlekedési balesettől kezdve a szülő nő kórházba, vagy klinikára szállítása mindenféle kivonulása. Megjegyzendő, hogy a közlekedési balesetek zöme ebben az évben is motorkerékpárral és kerékpárral történtek. Csökkentek viszont a korábbi években nagyon „divatos” kézzírások, illetve az ezekből eredő sérülésekhez való kihívások. Ez pedig azt

jelenti, hogy a tanyavilágban is már fogynak a gondolkodású, hirtelen-kedvű legénykedők.

Az ünnepek „veszélye”

— A mentőknek melyik volt az év legnehezebb időszak? — kérdeztük, s láthatóan naívnak hangzott a kérdés, mert a gondnok elmosolyodott, hiszen tudhatnánk, hogy minden időszaknak megvan a maga „specialitása” a mentők vonatkozásában is. Megtudtuk azonban, hogy általában a hétfők, s az ünnepek előtti és közvetlen utáni napok a „fogalmassak”. Többek között ugyanis ekkor találkozunk a mindig ismétlődő jelenséggel, amely már inkább megszokás — ha egyáltalán meg lehet szokni! —, mint jelenség: a gyomor-mosásra szánt részekről van itt szó, akiket különböző helyeken valóságos ügy-szednek fel a földről, hogy

szándékosan drága elsősegélyben részesítsenek. Az ilyenkor meg is érdemlik az utólagos „kalkulációt”, illetve a terhükre rótt kötelező fizetéseket, mert esetleg egy-egy nehéz és súlyos betétől vonják el éppen abban az időpontban a mentőautót.

24 nehéz óra

És a „vakhívások”, amikor lelkiismeretlen valakik csupa szórakozásból „stoppolják” az időt, hogy ugyan milyen gyorsan is érkeznek ki a mentők egy nemlétező balesethez, vagy beteghez. Előfordul olyan eset is, hogy az SZTK-ba híviák a fehér autót, mire azonban megérkezik, csak pár perc, de a „beteg” már elment haza a saját lábán.

No, tessék, csak néhány senkinek sem tetsző dolgot soroltunk fel a mentők nehéz, felelősségteljes munkájából, s ehhez idesorolhatjuk még az ápolók és gépkocsivezetők 24, illetve 12 órai nehéz szolgálatát is. És mégis szívesen állnak őrségen, mert őrség ez, az embertársak feletti önkéntes, hogy hívásra bármely pillanatban kifut-hasson egy-egy autó a kocsiparkból.

A tűzoltók „elégedettek”

S ha már a mentőknél írtunk, benéztünk a tűzoltókhoz is, hogy megtudjunk valami érdekességet, amit esetleg elfelejtettünk volna az egész esztendőben. Kiderül, hogy ilyesmi nincs, mindenről írtunk, ami lényeges volt, az emlékezetes szegedi cipőgyári, majd a későbbi tűzről, később pedig az Újszegedi Kendergyárban villámcsapástól keletkezett tüzeztől is. Ha ez a három, vi-

szonylag nagy „ipari tűz” nincs, akkor egész jól zárult volna ez az esztendő a szegedi tűzoltóknál.

Több-ször írtunk a gyermekek okozta és a szülői felelőtlenségéből, gondatlanságából keletkezett tüzesetekről is, amely főképpen a tanyavilágban fordult elő — emlékeztek most a tűzoltók. Szándékos gyújtogatás is előfordult, amely után természetesen megindult a bűnvádi eljárás, hasonlóképpen azok ellen is, akik gondatlanságából, szülői felelőtlenségéből tették a gyermekek kezébe a gyújtószerzőket. A lakóházi tüzrendszetben sincs még minden rendben, jóllehet, a karácsonyi csillagszóró és a gyertyák az idén sehol nem okoztak tüzet Szeged területén. Vigyázni kell azonban — mondták a tűzoltók — a disznóvágások után történő füstölésekre, mert a füstölő-ről való megfeledkezés nagy károkat idézett már elő.

Egy újabb jelenség pedig a fűrészes poros kályhák betéteinek töltésekor szokott előfordulni. A betétben maradt hamu

sokszor rejt magában még eleven paraszat, s ha nem ügyelünk, bizony felgyulladhat a pincékben, a kamrákban tárolt — némely helyen 30—40 mázsa — fűrészpor.

A szegedi tűzoltók viszonylag jól zárták az évet, s az előfordult tüzrendszeti munkákat is folytatták. Ezt célozták többek között a többször is megrendezett nyilvános tüzoltási gyakorlatok Szeged egy-egy jellegzetes épületén.

(—d)

A Tátrai-vonósnégyes Szegeden

Jelentős zenei esemény készült Szegeden. Január 12-én látogat el az európai hírnévű Tátrai-vonósnégyes, amely külföldi turnéja előtt a Zeneművészeti Szakiskola fiatalembereinek és Szeged zene-értő, zeneszerető közönségének mutatja be a klasszikus kamarazene néhány gyöngyszemét.

A műsor érdekességét fokozza, hogy Mozart és Schubert mellett a mai magyar zeneszerző-gárda egyik legkiválóbb képviselőjének, Sugár Rezsőnek II-ik vonósnégyesét is bemutatják. A hangverseny iránt — mely a Zeneművészeti Szakiskola nagyerőműtermében délután 5 órakor lesz — városszerte nagy az érdeklődés.

Hétfőtől új, korszerű szalag dolgozik a Szegedi Ruhagyárban

A Szegedi Ruhagyárban már az elmúlt év végén készült az új terv feladatainak megvalósítására. Hogy minél eredményesebben végezzék munkájukat, a műszaki fejlesztésen kívül több munkaszervezési feladatot is megoldanak. Új szalagot állítanak munkába, amely va-

lójában nem új, mert a régi-
ekből tevődik össze, csak több szalagot kapcsolnak egybe. Ezért némi átalakítási munkákat is végeztek, mert két munkatermet is össze kellett kapcsolni. Az új modern szalag, amely január 6-án kezd meg munkáját, a konfekcióiparban a leghosszabb lesz.

A közakaratnak megfelelően

Drága mulatság volt minálunk ötvenhat ószén. Forintban is kitért vagy 22 milliárdot, azonban pluszként jött ehhez egyik-másik ember politikai megszédülése, vagy éppen 180 fokos fordulata. De nem hiába mondják, hogy nincs olyan kár, amelyből ne lenne valamicske haszon is. Az ellenforradalmi pokol fortyogó kátlánában jórészt felszínre vetődtek, illetve láthatóvá váltak a népi rendszer ilyen vagy olyan hátramozdítói, ellenségei, akik évekig forradalmi mezben, fontos és pénzes funkcióban zsebelték be a közönséretet.

Már-már megdicsőültek és glóriát kaptak egyes kaméleonok a mi rövidlátásunk és jóhiszeműségünk következményeként, amikor 1956 október-november egy kicsit megszűrtözték az embereket. Bizony, ha a talmi figurák tudták volna, hogy az a két-három hét amolyan Pandora szelencéje lesz számukra, bizonyosan vártak volna még a köpönyegfordítással, De nekünk jobb így.

Ki vélelkszik például Pongrácz igazgatóra az Újszegedi Kender-Lenszővőben? A munkások panaszkodtak, hogy a gyárban módszeresen letörölik a kritika leggyengébb csirait is, mert az igazgató (természetesen erősen hangsúlyozták, hogy a kommunista igazgató) minden jelentéktelen hiba szózatévesében tekintélye csorbítását vélte felfedezni. Kis híján istenné kente fel magát, akik „csak hódolattal illet meg, nem bírálat”, pedig mint ember is szimplának bizonyult. Azt nem tudjuk, hogy ragadt-e a kezéhez valami a közvagyonból, de az ellenforradalom idején majdnem kibújt a bőréből, hogy imponáljon a csöcseléknek, végül pedig itt akarta hagyni ezt az országot, amelyért korábban annyiszor meg akart halni — szavakban.

Ugye munkások, ügye elvtársak, nem megy rosszabbul a termelés Pongrácz igazgató nélkül?

Elég ártalmas alakja volt a megyei közéletnek Gulyás Ferenc, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának korábbi elnöke. Akik ismerték, azt állítják róla, hogy amit a két szem meglátott, azt a két keze nem hagyta ott. Hozzányúlt a szakszervezeti pénzekhez, lekorruptált a gyenge jellemű gyárigazgatókkal, tökrészegre itta magát, aztán úgy szónokolt a szocialista közérkölcse kiakításának szükségéről, hogy a gyengébb szívűek majdnem sírvakadtak.

Rájötték, hogy nem tiszta a keze és elitették szemrebbenés nélkül. Elég sokáig járt a kútra a közmondásbeli korszó, végül azonban törvényszerűen utóltérte a végzete. Ezt a munkásembereket, a szakszervezeti tagok többsége — akik azt vallják, hogy nehéz tisztességesen élni, de jó — megelégedéssel fogadta. Annyit tettek hozzá

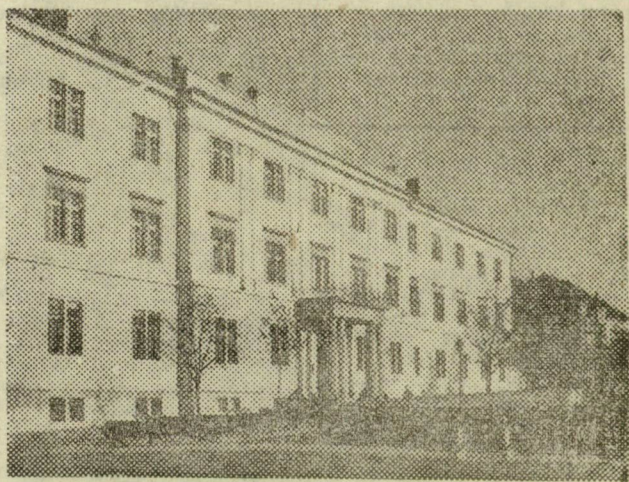
csupán — mint minden csaló és sikkasztó elítéléséhez —, hogy mikor emelnek már falat a korrupt és karrierista elemek elé, hogy ne kerülhessenek felelős és bizalmas állásokba.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsának törvényerejű rendelete most a közakaratnak megfelelően intézkedett arról, hogy csak feddhetetlen előéletű állampolgárokat lehet vezető funkciókba kinevezni, áthelyezni vagy előléptetni. Ezzel alkonynodni kezdett az enyveskezőknak. Vajon van-e Magyarországon olyan ember, aki nem azt mondja erre a rendeletre: Végre! Nincs ilyen ember, hiszen valamennyien megcsúnyultak, amikor egyneműlyik gyárigazgató, vállalati főkönyvelő, vagy boltvezető hozzányúlt a gondjaira bízott pénzhez vagy értékekhez. Ha azt mondjuk, hogy az ilyen emberek börtönbe zárása rendkívül hasznos az egész magyar nép szempontjából, akkor a most megjelent törvényerejű rendelet egyenesen jótékony hatással lesz egész gazdasági és közéletünkre. Eddig elég gyakran tapasztaltuk, hogy amikor a társadalmi tulajdon ellen vétők letöltötték büntetésüket, áthurcolták az ország másik sarkába, s ott újból vezető munkakört kaptak ki maguknak, mintha a világon semmi nem történt volna. Szegeden is megtörtént, hogy a börtönből az osztályvezetői székbe ment egy illető. Január elseje óta befelelgett az ilyen manipulációnak. Csak örülni lehet annak, hogy most már hatósági erkölcsi bizonyítvány nélkül szőba sem szabad állni a bizalmas állásokra pályázókkal, s csak azokat lehet ki nevezni, akik feddhetetlenek, akik büntetlen előéletűek.

A tisztességes munkások ebből az intézkedésből is látják, hogy a párt és a kormány előtt többé senki nem tabu, s aki bünt követ el a nép rovására, annak vállálnia kell ezért a következményeket. Csak megnyugtató a szegedi honpolgárokat is az MSZMP megyei titkárságának a következő kijelentése: „Ha tudomásomra jut, hogy valaki előnyt a kovácsol magának abból, hogy párttag, legyen akárki az illető, személyesen teszek feljelentést ellene”. Ez azt jelenti, hogy elsősorban a pártban belül kíméletlenül fogjuk üldözni a korrupciót és a törtétezt.

A közélet megtisztításának folyamata a tömegekkel való kapcsolat erősödésének folyamatát is elindította. Most már csak arra van szükség, hogy mindenki szaggassa szét az úgynevezett »szocialista kapcsolatokot», s ha ilyenekről tudnak a párttagok, a munkások, a rendes emberek, azonnal lépjenek fel ellene, hogy a törvényerejű rendelet minél követezetesebben érvényesülhessen. N. I.

Megszépült épület

A BUDAPESTI HADTÖRTÉNETI MÚZEUM újáépített épületében 18 kiállítási terem várja a látogatókat. A 110 éves épület maga is történelmi: a magyar honvédek 1849. május 21-én két és félhet ostrom után foglalták el az osztrák csapatoktól. Az épületbe falazott ágyugolyók szabadságharcunknak erre a dicső fegyvertényre emlékeztetnek.